

Frank Dahlgaard (UP):

Nej, men det gælder jo netop om at tænke langt frem, og situationen kan jo være en helt anden om 15, 20 eller 70 år. Det er den formentlig.

Statsministeren går ud fra, at euroen tilsyneladende vil være lige så stærk og stabil, som D-marken har været, og det er jo rigtigt, at den danske krone var knyttet tæt til D-marken, for det valgte vi frivilligt at gøre. Jeg mener også, at det var det rigtige at gøre. Men er euroen det samme som D-marken? Euroen indeholder jo også italiensk økonomi, spansk økonomi, portugisisk økonomi og om et år eller to græsk økonomi, og det er da ikke lande og økonomier, der har været præget af politisk stabilitet og økonomisk styrke. De er nu også en del af euroen, så alt peger da vel i retning af, at euroen bliver en blødere valuta, og er det nu så klogt at knytte sig helt tæt til det selskab? Det er jo netop ikke D-marken.

Statsministeren siger, at tidligere har den økonomiske vækst været lavere – ja, i Anker Jørgensens katastrofeøkonomiske politik, som ingen finder på at vende tilbage til de næste 15 år, men så begynder der måske at komme nogle politikere, der ikke kan huske. Men vi er da blevet klogere af skade.

Så går det ikke meget godt? En borgerlig regering kan endda oven i købet formentlig gøre det lidt bedre. Skal vi så knytte os til de andre og måske risikere at få italienske, spanske, græske, portugisiske tilstande i Danmark?

Keld Albrechtsen (EL):

Når det handler om euroen og væksten, vil jeg godt spørge statsministeren, om ikke man i virkeligheden står med et kolossalt problem, som man ikke kan overskue, og som man på forhånd ikke havde forestillet sig i forbindelse med udvidelsen med de østeuropæiske lande. For euroreglerne, som jo gælder for de østeuropæiske lande, der skal optages – de skal jo ind i euroen fra starten – vil jo betyde, at den begyndende vækst, der har været i disse lande, vil blive bremsset fuldstændigt op.

Statsministeren ved jo, at der eksisterer en fortrolig rapport i Europa-Kommissionen, som statsministeren vist godt nok har nægtet at kommentere indtil nu, men som viser, at udvidelsen bliver langt, langt dyrere for disse lande end hidtil forudset, bl.a. fordi der skal bruges en masse penge på miljøforanstaltninger. Kan statsministeren bekræfte, at det slet ikke kan lade sig gøre inden for ØMU-kriterierne? Så

bliver disse landes sociale sikkerhed i hvert fald fuldstændig ødelagt. Det bliver så prisen.

Derfor vil jeg godt spørge statsministeren, om ikke vi kunne få en belysning af, hvorledes euroen rent faktisk vil ødelægge disse landes økonomi og ødelægge væksten i disse lande. Jeg håber, at statsministeren vil give tilsagn om, at vi kan få en sådan rapport.

Økonomiministeren (Poul Nyrup Rasmussen, fg.):

Lige om lidt får vi lejlighed til at diskutere også euroen under den forespørgsel, som er undervejs, og derfor vil jeg, så godt jeg kan, holde mig lidt til de spørgsmål, der er blevet stillet.

Først til hr. Frank Dahlgaard, som talte om, at det var bekymrende og forkert i en eller anden forstand, at fattigere lande som Portugal og Spanien var medlemmer af euro-området, for det ville svække euroen: Jeg er godt klar over, at hr. Frank Dahlgaard på en måde ikke kender ordet solidaritet, men det er ikke desto mindre det ord, der i sin realitet har båret dette århundrede frem til bedre tider. Og selve det, at Spanien, Portugal, Italien, Frankrig, Holland, Belgien og en lang række andre lande nu er i det samme område, som vi også ønsker at tilknytte os, er jo i virkeligheden solidaritetens grundlæggende beslutning, for det handler om, at heller ikke danskerne er tjent med, at der i vores region eller andre steder er fattige folk, der ikke kan hive sig selv op af deres fattigdom.

Vi er bedst tjent med, at vore naboer er i fremgang, for det er jo grundlaget for, at vi også er i fremgang, og derfor er euroen faktisk også et solidarisk projekt, der handler om, at hvis forskellene bliver for store i vores regioner, så går det til syvende og sidst også ud over os. Det er derfor, vi giver ulandsbistand. Det er derfor, vi er den region i verden, vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, der giver mest solidarisk, social og økonomisk støtte til de nye demokratier i Øst- og Centraleuropa, og det er derfor, at det er et helt fortegnet billede, hr. Keld Albrechtsen nu lægger op til.

Det er jo ikke sådan, at vi pålægger Ungarn, Tjekkiet, de baltiske lande og Polen til syvende og sidst i morgen at følge ØMU'en i alle detaljer, langtfra. Det ved hr. Keld Albrechtsen jo også godt. Det er op til de lande i det tempo, som de nu kan klare det i, at leve op til de krav, vi her stiller, før man kan komme ind i euro-området. Det ved hr. Keld Albrechtsen også godt. Så lad os holde os til sagen.